

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd S. republiky v právnej veci žalobcu: **S. K., a. s., C. X., X. B.**, proti žalovanému: 1/ **V., s. r. o., Š. č. X., X. N.**, IČO: X. a žalovanému 2/ **Ing. I. B.** podnikajúcim pod obchodným menom I., P. č. X., X. R., zast. JUDr. A. K., advokátom so sídlom Š. č. X., X. P., **o zaplatenie 124 296,501 eur** (3 741 324,70 Sk) **s príslušenstvom** vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 52Cb/229/1996, na dovolanie žalovaného v 2. rade proti rozsudku Najvyššieho súdu S. republiky z 10. septembra 2009, č. k. 3Ob0/149/2008-398, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného v 2. rade **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo 4. marca 2008, č. k. 52Cb/229/1996-355 konanie proti žalovanému v 1. rade zastavil a žalovanému v 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 3 741 324,70 Sk istiny a 327 876 Sk náhrady trov konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že po zrušení rozsudku súdu prvého stupňa z 11. apríla 2006, sp. zn. 52Cb/229/1996 v novom konaní vo veci výpisu z obchodného registra spoločnosti V., s. r. o. N. zistil, že táto spoločnosť bola uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 30Cbr/99/2005 z 31. júla 2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26. augusta 2006 zrušená bez likvidácie a z Obchodného registra Okresného súdu Nitra bola

vymazaná dňom 4. októbra 2006. Preto prvostupňový súd konanie voči žalovanému v 1. rade podľa § 107 ods. 4 O. s. p. zastavil.

Súd I. stupňa po vykonanom dokazovaní mal preukázané, že nárok žalobcu je dôvodný, žalovaný v 2. rade ako predávajúci ručí za splnenie prevádzaných záväzkov, bol mu poskytnutý úver, ktorý nebol splácaný a preto je výška záväzku uvedená v žalobe vyššia ako bola na rokovaní z 27. apríla 1994. Ani po tomto rokovaní zrejme nedošlo k pravidelnému splácaniu úveru zo strany kupujúceho vznikli ďalšie úroky, zvýšené úroky, poplatky a suma, ktorú si žalobca V., a. s. Bratislava uplatnil, bola až vo výške 4 023 186,35 Sk (v priebehu konania došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby zo strany žalobcu). Keďže sa žalovaný v 2. rade v zmluve o predaji podniku zaviazal previesť vlastnícke právo k majetkovým hodnotám a právam, ktoré slúžia k prevádzkovaniu podniku na kupujúceho, týmto prestal byť vlastníkom strojov a strojných zariadení, a preto sa súd nestotožnil s obranou žalovaného v 2. rade. Zároveň vychádzal aj z oznámenia S. Z. a R. B., a. s. Bratislava z 27. februára 2008, z ktorého vyplýva, že z titulu záručnej listiny z 11. júna 1992, ktorá bola vystavená za účelom zabezpečenia úveru, ktorý poskytla V., a. s. vo výške 2 700 000 Sk Ing. I. B. na základe úverovej zmluvy č. 78/1992/E zo dňa 17. júna 1992, nebolo poskytnuté žiadne plnenie V., a. s. ani S. K. a. s.. Žalovaný v 2. rade uvádzal, že hodnota poskytnutého plnenia Záručnej banke bola 810 000 Sk. Preto prvostupňový súd rozhodol tak, že žalobe smerujúcej voči žalovanému v 2. rade vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a to podľa úspechu v konaní.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný v 2. rade, navrhol napadnutý rozsudok v napadnutej časti zmeniť a žalobu zamietnuť, keď v odvolaní namietal, že v novom rozhodnutí vo veci súd I. stupňa nerešpektoval usmernenie odvolacieho súdu, podľa ktorého pri strate založených vecí, ťarchu zodpovednosti znáša záložný veriteľ.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací rozhodol o odvolaní žalovaného v 2. rade rozsudkom 10. septembra 2009, č. k. 3Obo/149/2008-398 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu k žalovanému 2 potvrdil a žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, s jeho odôvodnením rozhodnutia a jeho skutkovými a právnymi závermi. Osobitne poukázal na to, že všetky listiny, na ktoré žalovaný v 2. rade poukázal v konaní na prvom stupni i vo svojom odvolaní boli vyhotovené po uzavretí zmluvy o predaji podniku. Na základe zmluvy o predaji podniku zo 17. marca 1994 v znení dodatku č. 1 z 27. apríla 1994 vlastnícke právo k hnutelným veciam, ktoré slúžili k prevádzkovaniu podniku, a to strojné zariadenie (označené ako HIM - základné prostriedky) v hodnote 3 701 425 Sk a predmety drobnej spotreby v hodnote 426 069 Sk prešli na žalovaného 1. Zmenu rozsahu predmetu prevodu vlastníckeho práva, či opätovné nadobudnutie vlastníckeho práva k hnutelným veciam ktoré nesporne súviseli s činnosťou prevedeného podniku žalovaným v 2. rade nepreukázal, čím neunesol dôkazné bremeno ohľadne existencie jeho pohľadávky vo výške 1 199 131 Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preto napadnutý rozsudok vo vzťahu k žalovanému v rade ako vecne správny podľa § 219 O. s. p. potvrdil, pričom o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podal dovolanie žalovaný v 2. rade pričom navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie z týchto dôvodov:

Najvyšší súd potvrdil rozsudok súdu I. stupňa bez pojednávania, čím bola žalovanému v 2. rade odňatá možnosť brániť sa.

Ďalej uviedol, že prvostupňový súd sa dostatočne nezaoberal s obranou dovolateľa. Žalovanému boli odobraté založené stroje, ale aj stroje v jeho vlastníctve. Je preto nedôvodné, aby ich žalovaný splácal. Túto skutočnosť chce dovolateľ preukázať.

Zároveň poukázal na skutočnosť, že v predmetnej veci KS vydal niekoľko rôznych rozsudkov, pričom v každom z nich zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi inú finančnú čiastku. Žalobca sa písomne k dovolaniu žalovaného v 2. rade nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané v lehote uvedenej v ust. § 240 ods. 1 O. s. p.) pričom dovolateľ je

zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.) a po preskúmaní veci v zmysle ust. § 242 ods. 1 O. s. p. dospel k záveru, že v danej veci dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podľa ust. § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak trpí vadami uvedenými v tomto ustanovení pod písmenom a/ až g/.

Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O. s. p.), alebo proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.) a proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu I. stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O. s. p.)

V danej veci žalovaný v 2. rade napáda dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nebola v tomto rozsudku vyslovená prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 238 ods. 3 O. s. p. a ani žalovaný v 2. rade vôbec návrh na vyslovenie prípustnosti pred vyhlásením rozsudku odvolacieho súdu nežiadal. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa ust. § 238 O. s. p. preto nie je v tejto veci dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu prípustné, keďže nebola splnená prípustnosť podľa § 238 ods. 2 O. s. p.

Prípustnosť dovolania v danej veci by mohla byť založená iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 237 O. s. p., lebo dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak v konaní došlo k vadám v tomto ustanovení uvedených. Dovolateľ tvrdí, že odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa bez pojednávania, čím bola dovolateľovi odňatá možnosť brániť sa (§ 237 písm. f O. s. p.)

Dovolateľ – žalovaný v 2. rade podal odvolanie proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. marca 2008, č. k. 52Cb 229/1996-355, ktorý mu bol doručený cestou jeho právneho zástupcu 30. júna 2008, dňa 11. júla 2008.

Najvyšší súd Slovenskej republiky oznámil účastníkom konania zverejnením na úradnej tabuli súdu a internete 17. augusta 2009, že dňa 10. septembra 2009 bude o 8,55 hod. na č. d. P 3 vyhlásený rozsudok v právnej veci sp. zn. 3Obo/149/2008.

Podľa ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. platného od 16. októbra 2008 na pojednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie, vždy ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie súd I. stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem v ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konštatoval, že postup odvolacieho súdu bol v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a preto nedošlo k naplneniu ust. § 237 písm. f/ O. s. p. t.j., že postupom odvolacieho súdu bola dovolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Žalovaný v 2. rade netvrdí a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by rozsudok odvolacieho súdu trpel niektorou z ďalších vád uvedených v ust. § 237 písm. a/ b/ c/ d/ e/ a g/ O. s. p. Z uvedeného vyplýva, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovaného v 2. rade, bez toho, aby sa zaoberal vecou z hľadiska uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. , odmietol podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. a § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p., § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že tieto účastníkom nepriznal, keďže žalovaný v 2. rade – dovolateľ úspech v dovolacom konaní nemal a úspešnému účastníkovi – žalobcovi trovy v dovolacom konaní nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. mája 2010

JUDr. Darina Ličková, v. r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.